31995R1501

1995.6.30. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 147/7

A BIZOTTSÁG 1501/95/EK RENDELETE
(1995. június 29.)
a gabonafélékkel kapcsolatos export-visszatérítés nyújtására és a gabonafélék piacán bekövetkező zavarok esetén hozandó intézkedésekre vonatkozóan az 1766/92/EGK tanácsi rendelet alkalmazásának egyes részletes szabályainak megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a Tanács 1992. június 30-i 1766/92/EGK rendeletére a gabonafélék piacának közös szervezéséről [1], amelyet legutóbb Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya és a 3290/94/EK rendelet [2] módosított, különösen annak 13. cikke (11) bekezdésére és 16. cikke (2) bekezdésére,

mivel a gabonafélék közös piaci szervezése körébe tartozó termékekre export-visszatérítéseket, korrekciós összegeket és exportadókat kell rögzíteni mint különleges intézkedést a piacon bekövetkező zavarok esetére, egyes olyan kritériumokkal összhangban, amelyek lehetővé teszik az ilyen termékek közösségi piaci és a világpiaci jegyzési árfolyamai és árai közötti különbségek fedezését;

mivel a világpiacon a különböző exportáló országok által kínált gabonafélék árai között eltérés van, figyelembe kell venni főként a különféle belföldi szállítási költségeket, a visszatérítést pedig a Közösségen belüli reprezentatív árak és a világpiacon tapasztalható legkedvezőbb árfolyamok és árak közötti különbség figyelembevételével kell rögzíteni;

mivel a lisztfélék, a durva és finom őrlemények és a maláta exportjának lehetővé tétele érdekében a visszatérítés rögzítésekor figyelembe kell venni egyfelől az alapgabonák árait, az érintett termékek előállításához szükséges mennyiségeket és a melléktermékek értékét, másfelől pedig a termékek világpiacon történő értékesítésének lehetőségeit és feltételeit;

mivel az 1766/92/EGK rendelet 13. cikke (8) bekezdésének második albekezdésében előírt korrekciós összegek rendszerével szemben fennáll az a követelmény, hogy kifejezze az exportra kerülő termékek rendeltetési helyei szerinti eltéréseket;

mivel a közösségi alapok hatékony kezelése céljából és az említett termékek export-lehetőségeinek figyelembevétele érdekében rendelkezni kell arról, hogy az 1766/92/EGK rendelet 1. cikkének a) és b) pontjában felsorolt termékek export-visszatérítései és -adói olyan pályázati felhívásban kerüljenek rögzítésre, amely adott mennyiségre vonatkozik;

mivel a Közösségben az összes érdekelt féllel való egyenlő elbánás biztosítása érdekében a pályázati felhívásokat egységes elvek szerint kell megszervezni; mivel ebből a célból a pályázati felhívásokat kiíró döntéseket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* a pályázati felhívásról szóló hirdetménnyel együtt kell közzétenni;

mivel a pályázatoknak tartalmazniuk kell az értékeléshez szükséges adatokat, és az azokhoz tartozó előírt kötelezettségeket;

mivel maximális export-visszatérítés vagy minimális exportadó rögzítésére van szükség; mivel ez az eljárás biztosítja, hogy minden szóban forgó mennyiséget kihelyeztek;

mivel a piacon felmerülhetnek olyan helyzetek, amelyekben a tervezett export gazdasági szempontjai azt eredményezik, hogy a beérkezett pályázatok tekintetében nem lehet másképpen továbblépni, mint export-visszatérítés vagy exportadó rögzítésével;

mivel a pályázati biztosítéknak garantálnia kell, hogy az exportált mennyiségek a pályázati felhívás alapján kiadott engedélynek megfelelnek; mivel ezt a kötelezettséget csak úgy lehet teljesíteni, ha a benyújtott pályázatokat fenntartják; mivel ennek megfelelően a pályázatok visszavonása esetén a biztosíték elvész;

mivel részletes szabályokat kell megállapítani annak biztosítására, hogy a pályázókat a pályázati felhívás eredményéről értesítik, és hogy az engedélyezett mennyiségek exportjához kiadják a szükséges engedélyeket;

mivel az 1766/92/EGK rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében felsorolt termékek export-visszatérítéseinek rögzítése érdekében, valamint elkerülendő az alapanyagokban kimutatható legkisebb olyan mennyiségbeli eltérések megállapítására szolgáló ellenőrzések bevezetését, amelyek a termék minőségére nem gyakorolnak észrevehető hatást, az értékelésre szabvány módszert kell elfogadni; mivel a felhasznált alapgabonák mennyiségének felbecsülésére a leghatékonyabb technikai módszernek az előállított termékek hamutartalmának elemzése bizonyult; és mivel az elemzést a Közösségen belül mindenhol azonos eljárás szerint kell elvégezni;

[1] HL L 181., 1992.7.1., 21. o.
[2] HL L 349., 1994.12.31., 105. o.

mivel az export-visszatérítés nyújtása a harmadik országokból származó és a harmadik országokba re-exportra kerülő gabonafélékre nem tűnik jogosnak; mivel ennek megfelelően export-visszatérítést csak a közösségi termékekre lehet nyújtani;

mivel az utoljára az 1384/95/EK rendelettel módosított [1], a mezőgazdasági termékekre vonatkozó export-visszatérítési rendszer alkalmazásának részletes közös szabályairól szóló 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet [2] előírja, hogy amennyiben a visszatérítések rendeltetési helyenként eltérnek, a visszatérítés kifizetését feltételhez kötötté kell tenni, főként a termék importjáról szóló azon igazolás bemutatásától, amely szerint a termék változatlan állapotban került abba a harmadik országba vagy harmadik országok egyikébe, amelyre az export-visszatérítést alkalmazták; mivel a gabonafélék esetében csak a Svájcba és Liechtensteinbe irányuló exportokra alkalmazott visszatérítés alacsonyabb, mint amelyet a harmadik országokba irányuló exportra egészében véve alkalmaznak; mivel annak érdekében, hogy ne hátráltassák a közösségi gabona túlnyomó részének exportját a rendeltetési helyre érkezésről szóló igazolás kérésével, más módszert kell találni annak biztosítására, hogy azok a termékek, amelyekre valamennyi harmadik országba érvényes export-visszatérítést fizettek ki, ne kerüljenek exportra a fent nevezett országokba; mivel e célból a megérkezés igazolásának bemutatásától el kell tekinteni minden olyan esetben, amikor az exportra tengeri úton kerül sor; mivel a tagállamok illetékes hatóságai által kiállított igazolások arról, hogy a termékek tengeri szállításra alkalmas hajó fedélzetén elhagyták a Közösség vámterületét, elegendő garanciának tekinthetők;

mivel az 1766/92/EGK rendelet 16. cikke szerint, ha e rendelet 1. cikkében említett termékek egyikének vagy többnek a világpiaci árfolyamai vagy árai elérik a közösségi árak szintjét, és ez a helyzet feltehetően folyamatosan fennállhat, vagy rosszabbodhat, és zavarva ezáltal a közösségi piacot vagy annak zavarásával fenyeget, a megfelelő intézkedések, megtehetők; mivel e célból elegendő gabonakészletet kell biztosítani; mivel ennek érdekében exportadókat lehet kivetni, illetve az exportengedélyek kibocsátását részben vagy egészben fel lehet függeszteni;

mivel az 1766/92/EGK rendelet 16. cikkében előrevetített helyzet hirtelen állhat elő, a Bizottság jogosult lesz az exportengedélyek kiadásának bármikori felfüggesztésére;

mivel ez a rendelet beépíti szövegébe, és egyben az aktuális piaci helyzethez igazítja a legutóbb a 3304/94/EK rendelettel [3] módosított 1533/93/EGK rendeletet [4], következésképpen e rendeletet hatályon kívül kell helyezni;

mivel az e rendeletben szereplő intézkedések megfelelnek a Gabonapiaci Irányítóbizottság véleményének,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A jelen rendelet 16. cikke szerinti export-visszatérítéseket, exportadókat és azokat a korrekciós összegeket, amelyekről az 1766/92/EGK rendelet 13. cikke (8) bekezdésének második albekezdése rendelkezik, a rendelet 1. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontjaiban felsorolt termékek esetében főként a következő tényezőket figyelembe véve kell rögzíteni:

a) a reprezentatív közösségi piacokon felszámított árak és azok trendjei, valamint a harmadik országok piacain jegyzett árfolyamok;

b) a reprezentatív közösségi piacokról a kikötőbe vagy más exportálási helyre történő piacra juttatási és legkedvezőbb szállítási költségek, valamint a világpiaci szállítási költségek;

c) feldolgozott termékek esetében az előállításhoz szükséges gabonafélék mennyisége;

d) a szóban forgó termékek világpiaci értékesítésének kilátásai és az azokat szabályozó feltételek;

e) a közösségi piaci zavarok elkerülésének szándéka;

f) a tervezett export gazdaságossági szempontjai;

g) a Szerződés 228. cikkével összhangban megkötött megállapodásokból adódó mennyiségi és költségvetési korlátok.

2. cikk

Az 1766/92/EGK rendelet 13. cikke (8) bekezdés első albekezdésének rendelkezéseit a rendelet 1. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontjaiban említett valamennyi termékre, illetve annak 1. cikkében említett azon termékekre kell alkalmazni, amelyek a B mellékletben felsorolt formában kerültek exportálásra.

Az 1766/92/EGK rendelet 13. cikke (8) bekezdés második albekezdésének rendelkezéseit az annak 1. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett termékekre kell alkalmazni.

3. cikk

A korrekciós összegek a rendeltetési helytől függően eltérőek lehetnek.

4. cikk

(1) Az 1766/92/EGK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt termékek export-visszatérítéseit és az e rendelet 15. cikke szerinti exportadókat pályázati felhívásban lehet rögzíteni.

A pályázati felhívás feltételeinek a Közösségben letelepedett valamennyi személy számára egyenlő hozzáférési lehetőséget kell biztosítaniuk.

[1] HL L 134., 1995.6.20., 14. o.
[2] HL L 351., 1987.12.14., 1. o.
[3] HL L 341., 1994.12.30., 48. o.
[4] HL L 151., 1993.6.23., 15. o.

A fent említett pályázati felhívásoknak az export-visszatérítésre vagy -adóra kell vonatkozniuk.

(2) A pályázati felhívások kibocsátására vonatkozó döntéseket az 1766/92/EGK rendelet 23. cikkében megállapított eljárás szerint kell meghozni.

(3) A pályázati felhívások kibocsátására vonatkozó döntések mellett közzé kell tenni a Bizottság által összeállított pályázati felhívásról szóló hirdetményeket is, amelyek tartalmazzák különösen a pályázatok benyújtásának határidejét, valamint azokat az illetékes tagállami hatóságokat, amelyekhez a pályázatokat be kell nyújtani.

(4) A pályázati felhívások kibocsátására vonatkozó döntéseket és hirdetményeket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kell közzétenni.

A pályázati felhívási hirdetmény közzététele és a pályázatok benyújtására nyitva álló határidő első napja között legalább öt napnak kell eltelnie.

5. cikk

(1) Az érdekelt felek írásban vagy egyéb írott telekommunikációs úton nyújthatják be pályázatukat a tagállam illetékes hatóságához.

(2) A pályázatoknak tartalmazniuk kell:

a) a pályázati felhívás hivatkozási számát;

b) a pályázó nevét és címét;

c) az exportra kerülő termék típusát és mennyiségét;

d) a tonnánkénti export-visszatérítést, vagy amennyiben alkalmazható, a tonnánkénti exportadót, ECU-ben kifejezve.

(3) A pályázatok csak akkor érvényesek, ha:

a) a pályázatok benyújtására nyitva álló határidő lejárta előtt igazolják, hogy a pályázó letétbe helyezte a pályázati biztosítékot;

b) írásbeli kötelezettségvállalást mellékelnek arról, hogy a 7. cikk (3) bekezdés szerinti, az odaítélésről szóló értesítés kézhezvételétől számított két napon belül kérelmet nyújtanak be az engedélyezett mennyiségekre vonatkozóan az export-visszatérítés vagy – amennyiben alkalmazható – az exportadó előre történő rögzítése iránt, mely utóbbi összege egyenlő a pályázott összeggel;

c) nem tartalmaznak egyéb feltételt a pályázati felhívásról szóló hirdetményben foglaltakon kívül.

(4) A benyújtott pályázatokat nem lehet visszavonni.

6. cikk

A pályázatokat a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai bontják fel. A felbontás nem nyilvánosan történik.

Azokat a személyeket, akik a pályázatok felbontásakor jelen lehetnek, titoktartási kötelezettség terheli.

A Bizottságot haladéktalanul tájékoztatni kell a pályázatokról, a pályázók név szerinti megjelölése nélkül.

7. cikk

(1) A közölt pályázatok alapján a Bizottság az 1766/92/EGK rendelet 23. cikkében előírt eljárás szerint dönt az export-visszatérítés felső határának rögzítéséről, illetve – amennyiben alkalmazható – az exportadó alsó határának rögzítéséről, vagy arról, hogy a pályázati felhívás ügyében nem tesz további intézkedést.

(2) Az export-visszatérítés felső határának rögzítése esetén a szerződést annak a pályázónak vagy pályázóknak kell odaítélni, aki(k-)nek az ajánlata ugyanakkora vagy alacsonyabb, mint a visszatérítés felső határa.

Az exportadó alsó határának rögzítése esetén a szerződést annak a pályázónak vagy pályázóknak kell odaítélni, aki(k)nek az ajánlata egyenlő vagy magasabb, mint az adó alsó határa.

(3) Az érintett tagállamok illetékes hatóságai minden pályázót írásban értesítenek pályázatuk eredményéről, amint a Bizottság meghozta a döntést.

8. cikk

(1) A sikeres pályázók részére exportengedélyt kell kiállítani a részükre megállapított mennyiségekre vonatkozóan, azután hogy az exportengedély iránti kérelmük a tagállami illetékes hatósághoz megérkezett.

(2) Az engedély iránti kérelmek, illetve az engedélyek erre vonatkozó rovatában fel kell tüntetni a pályázati felhívás kiadásáról szóló rendeletben meghatározott rendeltetési helyet. Az engedély kötelezettséget keletkeztet a feltüntetett rendeltetési helyre történő exportálásra.

9. cikk

A pályázati biztosítékokat fel kell szabadítani a letét alól:

a) amennyiben a pályázatokat nem fogadták el;

b) ha a sikeres pályázó igazolta, hogy letétbe helyezte az 1162/95/EK [1] bizottsági rendelet 10. cikkében előírt biztosítékot.

Amennyiben e rendelet 5. cikke (3) bekezdésének (b) pontjában előírt kötelezettséget nem teljesítik, a *vis maior* eseteit kivéve, a pályázati biztosíték elveszik.

10. cikk

Az 1766/92/EGK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjaiban felsorolt termékekre vonatkozó export-visszatérítéseket legalább havonta egyszer rögzíteni kell.

[1] HL L 117., 1995.5.24., 2. o.

11. cikk

(1) A búzalisztre, a kétszeres lisztre és rozslisztre, a búza durva és finom őrleményre és a malátára vonatkozó export-visszatérítést a szóban forgó termék 1 000 kg-jának előállításához szükséges alapgabona minőségét figyelembe véve kell megállapítani. Az alapgabona mennyisége annyi kell, hogy legyen, amennyit az I. melléklet előír.

(2) A liszt hamutartalmát a II. mellékletben leírt elemzési módszer alkalmazásával kell meghatározni.

12. cikk

Az 1766/92/EGK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában felsorolt termékek visszatérítései akkor fizethetők ki, ha igazolták a termékek közösségi eredetét.

13. cikk

A 3665/87/EGK rendelet 18. cikkétől eltérően fogyasztásra való felszabadítás esetén a pályázati felhívásban rögzített export-visszatérítések kifizetéséhez a vámkezelés elvégzésének igazolását nem kell megkövetelni, amennyiben a vállalkozó igazolja, hogy legalább 1 500 tonna gabonatermék tengeri szállításra alkalmas hajó fedélzetén elhagyta a Közösség vámterületét.

Azt, hogy a termék elhagyta a Közösség vámterületét, a 3665/87/EGK rendelet 6. cikke szerinti, az ellenőrző másolaton, az egységes adminisztratív okmányon vagy a nemzeti okmányon feltüntetett, az illetékes hatóság által hitelesített következő bejegyzés igazolja:

„Exportación de cereales por vía marítima; artículo 13 del Reglamento (CE) nº 1501/95”

„Eksport af korn ad søvejen – Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1501/95”

„Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg – Verordnung (EG) Nr. 1501/95 Artikel 13”

„Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης – Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95”

„Exportation de céréales par voie maritime – Règlement (CE) nº 1501/95, article 13”

„Esportazione di cereali per via marittima – Regolamento (CE) n. 1501/95, articolo 13”

„Uitvoer van graan over zee – Verordening (EG) nr. 1501/95, artikel 13”

„Exportação de cereais por via marítima – Artigo 13º., Regulamento (CE) nº. 1501/95”

„Viljan vienti meriteitse – Asetus (EY) N:o 1501/95 13 artikla”

„Export av spannmål sjövägen – Artikel 13 i förordning (EG) nr 1501/95”

„Gabonafélék tengeri úton történő szállítása – 1501/95/EK rendelet 13. cikke”

14. cikk

Amennyiben a piaci szereplő a Svájcban vagy Liechtensteinben fogyasztásra való felszabadítás érdekében igazolja a vámkezelés elvégzésének megtörténtét, a pályázati felhívásban rögzített „valamennyi harmadik országra” vonatkozó export-visszatérítés összegét csökkenteni kell az összeg és a szerződés elbírálásának napján a fent nevezett rendeltetési helyekre irányadó export-visszatérítés összege közötti különbséggel.

15. cikk

Ha az 1766/92/EGK rendelet 16. cikkében megállapított feltételek egy vagy több termék vonatkozásában teljesülnek, a következő intézkedéseket lehet hozni:

a) exportadók kivetése. Korrekciós összegek megállapítása. Az exportadók és a korrekciós összegek a rendeltetési helytől függően eltérőek lehetnek;

b) az exportengedélyek kiadásának részben vagy egészben történő felfüggesztése;

c) a függőben lévő exportengedély iránti kérelmek részbeni vagy egészben történő elutasítása.

16. cikk

Pályázati felhívás hiányában a beszedésre kerülő exportadó a vámkezelés elvégzése napján érvényes exportadónak felel meg.

Az engedély iránti kérelmek benyújtása napján érvényes exportadókat kell alkalmazni azonban az érintett félnek az engedélykérelemmel egyidejűleg benyújtott kérelme alapján az engedély érvényességi idején belül megvalósítandó exportra.

17. cikk

Szükséghelyzetben a Bizottság alkalmazhatja a 15. cikk b) bekezdésben említett intézkedéseket. Döntéséről értesíti a tagállamokat, és közzéteszi azt az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

18. cikk

Az 1533/93/EGK rendelet hatályát veszti. Rendelkezéseit azonban továbbra is alkalmazni kell az 1995. július 1. előtt kiadott engedélyekre.

19. cikk

Ez a rendelet 1995. július 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1995. június 29-én.

a Bizottság részéről

Franz FISCHLER

a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

	KN kód	Hamutartalom (mg-ban kifejezve), a liszt, durva és finom őrlemény 100 g-jára vetítve	A gabonafélék mennyisége kg-ban, az érintett termék 1 000 kg-jára vetítve
1. Közönséges búzaliszt, tönkölybúza- vagy kétszeres liszt	1101 00 15 100	0- 600	1 370
	1101 00 15 130	601- 900	1 280
	1101 00 15 150	901- 1100	1 180
	1101 00 15 170	1101- 1650	1 090
	1101 00 15 180	1651- 1900	1 020
2. Rozsliszt	1102 10 00 500	0- 1400	1 370
	1102 10 00 700	1401- 2000	1 080
3. Közönséges búza durva és finom őrleménye	1103 11 90 200	0- 600	1 370
4. Durumbúza durva és finom őrleménye	1103 11 10 200	0- 1300 (0,160 mm-es rácsozatú szitán)	1 500
	1103 11 10 400	0- 1300	1 340
	1103 11 10 900	1300 felett	1 260
5. Maláta, pörköletlen	1107 10 19 1107 10 99		1 300
Maláta, pörkölt	1107 20 00		1 520

II. MELLÉKLET

A liszt hamutartalmának meghatározási módszere

Felszerelés

1. 0,1 mg érzékenységű laboratóriumi mérleg megfelelő súlyokkal.

2. Elektromos égetőkemence megfelelő szellőzéssel, hőmérővel és hőszabályozóval.

3. Kerek, lapos fenekű (kb. 5 cm átmérőjű, legfeljebb 2 cm magas) hamvasztócsészék; lehetőleg arany- és platinaötvözetből, illetve kvarcból vagy porcelánból.

4. Deszikkátor (kb. 18 cm belső átmérőjű), nyakkal és perforált lappal, porcelánból vagy alumíniumból.

   Dehidratálószer: kalcium-klorid, foszfor-pentoxid vagy kékre festett szilikongél.

Módszer

1. A tesztminta súlya 5-6 gramm között legyen. Ha a minta olyan liszt, amelynek hamutartalma a szárazanyagra vetítve valószínűleg 1 % felett van, a tesztminta súlya 2 és 3 gramm között legyen. A tesztminta súlya felkerekíthető a legközelebbi 10 mg-ra; minden egyéb mennyiséget a legközelebbi 0,1 mg-ig kell számítani.

2. Az edényeket a felhasználás előtt közvetlenül állandó tömeg mellett hamvasztási hőmérsékletre kell hevíteni az égetőkemencében; ehhez 15 perces időtartam általában elegendő.

   Ezután az edényeket a deszikkátorban laboratóriumi hőmérsékletre kell hűteni a 7. bekezdésben leírt feltételek mellett.

3. Helyezzük a tesztmintát a csészébe és terítsük el egyenletes rétegben, csomómentesen. Közvetlenül a hamvasztás előtt nedvesítsük meg 1-2 ml etilalkohollal.

4. Helyezzük a csészéket a kemence nyílásába és hagyjuk nyitva annak ajtaját. Amikor az anyag már nem lángol, toljuk a csészéket a kemencébe. A kemence ajtajának bezárása után megfelelő szellőzést kell biztosítani, de úgy, hogy az ne legyen olyan erős, hogy az anyagot kifújja a csészékből.

5. A hamvasztás a liszt teljes elégéséhez kell, hogy vezessen, beleértve a hamu között található mindenfajta kormos részecskét is. A hamvasztás akkor befejezett, ha a lehűtés utáni üledék csaknem fehér.

6. A hamvasztási hőmérsékletnek el kell érnie a 900 Celsius fokot.

7. Ha a hamvasztás befejeződött, vegyük ki a csészéket a kemencéből, és helyezzük őket kb. egy percre eternit lapra, hogy kihűljenek, aztán tegyük a deszikkátorba (egyszerre legfeljebb négy csészét). A zárt deszikkátor az elemző-mérleg közelében legyen. Mérjük le a csészéket, amikor teljesen kihűltek (kb. egy óra múlva).

Eredmények

1. Hibahatár: ha a hamutartalom nem haladja meg az 1 %-ot, a kettős vizsgálat eredményei nem különbözhetnek 0,02 egységnyi hamunál nagyobb mértékben; ha a hamutartalom meghaladja az 1 %-ot, a különbség nem lehet több, mint a hamutartalom 2 %-a. Ha a különbségek túllépik ezeket a határokat, a vizsgálatot meg kell ismételni.

2. A hamutartalmat a szárazanyag 100 egységére vetítve kell kifejezni és 0,01-re felkerekíteni.